

การศึกษาความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สารนิพนธ์
ของ
รัตติยา แสงจันทร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

2547

รัตติยา แสงจันทร์. (2547). การศึกษาความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญณี ดิสกะประกาย.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ในจังหวัดอุบลราชธานี จำนวนครู 24 คน จาก 10 โรงเรียน ประกอบด้วย โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช โรงเรียนเดชอุดม โรงเรียนลือคำหาญ โรงเรียนม่วงสามสิบอัมพวันวิทยา โรงเรียนน้ำยืนวิทยา โรงเรียนวารินชำราบ โรงเรียนสะพือวิทยา โรงเรียนกุดข้าวปุ้นวิทยา โรงเรียนโขงเจียมวิทยา และโรงเรียนไร่ไต้ประชาคม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบทดสอบเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ทำการคำนวณด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ Microsoft Excel

ผลจากการศึกษาพบว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ครูมีระดับความรู้ความเข้าใจด้านสาระและคุณภาพของผู้เรียน (ช่วงชั้นที่ 3) อยู่ในระดับดีมาก รองลงมาคือความรู้ความเข้าใจด้านโครงสร้างและมาตรฐานการเรียนรู้ คือมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับดี สำหรับด้านการวัดและประเมินผลครูมีความเข้าใจน้อยกว่าด้านอื่น คือมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับต่ำ

Rattiya Sangjan. (2004). *A Study of M.1 English Teachers' Understanding of the Foreign Language Substance in the Basic Education Curriculum B.E.2544*. Master's Project. M.Ed. (English). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Assistant Professor Penny Diskaprakai.

The purpose of this master's project was to study M. 1 English teachers' understanding of the Foreign Language Substance in the Basic Education Curriculum B.E. 2544.

The sample for the study consisted of 24 M. 1 English teachers at Ubonratchatane province of the academic year 2002, from 10 schools namely, Benjamamaharaj, Detudom, Luekhamhan, Muangsamsipumpawanwittaya, Namyuenwittaya, Warinchamrab, Sapuewittayakan, Kutkaopunwittaya, Khongjiumwittaya, and Raitaiprachakhom.

The data were collected by using a self-designed questionnaire of understanding of the Foreign Language Substance in the Basic Education Curriculum B.E. 2544.

The data were statistically analyzed by percentage (%) and mean (\bar{x}) through Microsoft Excel.

The result of the study revealed that M.1 English teachers had a good understanding of the Foreign Language Substance in the Basic Education Curriculum B.E. 2544. Considering all aspects, M.1 English teachers had excellent understanding of the substances and quality of learners (the third level, secondary grades 1-3) aspects. Whereas, M.1 English teachers had good understanding of the structure and standards aspects. Lastly, M.1 English teachers had poor understanding on the measurement and evaluation aspects.

(There are five ranges, very poor, poor, fair, good, and excellent)

Substancesสาระ

standardsมาตรฐานการเรียนรู้

Management of learning time frame (structure) โครงสร้าง

Measurement and evaluation การวัดและประเมินผล

Quality of learners คุณภาพของผู้เรียน

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	2
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	2
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	2
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	2
ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
เอกสารที่เกี่ยวกับหลักสูตร.....	4
ความหมายของหลักสูตร.....	4
ความสำคัญของหลักสูตร.....	5
องค์ประกอบของหลักสูตร.....	6
บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร.....	7
บทบาทหน้าที่ของครูในการนำหลักสูตรไปใช้.....	9
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ.....	10
โครงสร้างของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	10
คุณภาพของผู้เรียน (ช่วงชั้นที่ 3).....	10
สาระ.....	11
มาตรฐานการเรียนรู้.....	11
การวัดและประเมินผล.....	12
การวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียน.....	14
การประเมินผลระดับสถานศึกษา.....	16
การประเมินคุณภาพระดับชาติ.....	17
ผังมโนทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	17
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	20

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า 26
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า 27
	วิธีสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ 28
	การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 28
	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 29
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 31
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 33
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 33
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า 41
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า..... 41
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า 41
	การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 42
	การวิเคราะห์ข้อมูล..... 42
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า 42
	อภิปรายผล..... 43
	ข้อเสนอแนะ 45
	ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป 46
	บรรณานุกรม..... 47
	ภาคผนวก..... 51
	ภาคผนวก ก แบบทดสอบเพื่อการวิจัย 52
	ภาคผนวก ข ผลคะแนนจากการตอบแบบสอบถาม 59

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก (ต่อ)	
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	62
ภาคผนวก ข หนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย.....	64
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	78

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 รายชื่อโรงเรียนและจำนวนครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	27
2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลส่วนตัว	33
3 ผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 เกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	35
4 ผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 เกี่ยวกับสาระของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	36
5 ผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 เกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	37
6 ผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 เกี่ยวกับคุณภาพของผู้เรียนของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	38
7 ผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	39
8 แสดงผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	40

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แผนภูมิการประเมินผล (Assessment Profile).....	15
2 ผังมโนทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3.....	18
3 ผังมโนทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	19

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในยุคแห่งสังคมข่าวสาร ภาษาต่างประเทศมีความจำเป็นและสำคัญในการสื่อสารเป็นอย่างยิ่ง ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหนึ่งทั่วโลกใช้ในการสื่อสารเป็นภาษาสากล (กรมวิชาการ. 2540 : คำนำ) กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักในความจำเป็นและเห็นความสำคัญ จึงได้บรรจุวิชาภาษาอังกฤษไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษา

ตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการที่ วก 1166/2544 ลงวันที่ 2 พฤศจิกายน 2544 ได้ประกาศให้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 แทนหลักสูตรระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่าทุกฉบับที่กระทรวงศึกษาธิการได้มีคำสั่งให้ใช้ไว้ก่อนหน้านี้ (กรมวิชาการ. 2545 : 1) โดยดำเนินการใช้ในโรงเรียนนาร่องและโรงเรียนเครือข่ายการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่ปีการศึกษา 2545 ในชั้น ป.1 ป.4 ม.1 และ ม.4 แล้วประมาณ 2000 โรงเรียน ซึ่งกำหนดให้ใช้ครบทุกชั้นในปีการศึกษา 2547 และจะใช้ในโรงเรียนทั่วประเทศที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในปีการศึกษา 2546 ในลักษณะเดียวกับโรงเรียนนาร่องคือ ในชั้น ป.1 ป.4 ม.1 และ ม.4 จนครบทุกชั้นในปีการศึกษา 2548 (กรมวิชาการ. 2545 : 2)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นหลักสูตรแกนกลางหรือหลักสูตรระดับชาติ เพราะกำหนดเป็นกรอบหรือทิศทางและมาตรฐานของหลักสูตร ในการจัดการศึกษา ซึ่งการนำหลักสูตรแกนกลางนี้ไปใช้ สถานศึกษาต้องจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาขึ้นเอง โดยมีองค์ประกอบทั้งที่กำหนดจาก หลักสูตรแกนกลางข้างต้น และที่สถานศึกษาต้องกำหนดจากส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาความต้องการของโรงเรียน ของนักเรียนของชุมชน และสังคมที่โรงเรียนตั้งอยู่ด้วย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ประกอบด้วย สาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ (สำหรับภาษาต่างประเทศ กำหนดเป็นภาษาอังกฤษในทุกช่วงชั้น)

ในการเริ่มใช้หลักสูตรดังกล่าวเป็นครั้งแรก ย่อมเป็นธรรมดาที่จะต้องมีปัญหาในหลายๆ ด้าน เช่น ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร การกำหนดหลักสูตรให้ตรงกับสาระมาตรฐานการเรียนรู้อาการดำเนินงาน บุคคลากร และงบประมาณ เป็นต้น

สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นหนึ่งในสาระการเรียนรู้ที่ทางโรงเรียนในจังหวัดอุบลราชธานีจะต้องจัดทำและบรรจุไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา โดยปีการศึกษา 2545 มีโรงเรียนจำนวน 10 โรงเรียนเป็นโรงเรียนนำร่องและโรงเรียนแกนนำที่ใช้หลักสูตรสถานศึกษา จากการที่ผู้วิจัยได้พบปะกับอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาบางโรงเรียนในจังหวัดอุบลราชธานีพบว่าอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาที่เริ่มใช้หลักสูตรสถานศึกษาที่ช่วยกันร่างขึ้นในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายของตน ประสบปัญหาจำนวนมากในการใช้หลักสูตรดังกล่าว

ครูเป็นบุคคลสำคัญที่สุดในกระบวนการใช้หลักสูตร หลักสูตรจะบรรลุเป้าหมายมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับครู (ระเบียบ สิทธิชัย. 2542 : 13) ด้วยเหตุนี้เองผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดอุบลราชธานี ต่อหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อจะได้นำผลการศึกษาที่ได้นี้เป็นข้อเสนอแนะในการปรับปรุงพัฒนาการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในระดับมัธยมศึกษา ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนำร่องและโรงเรียนแกนนำการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จังหวัดอุบลราชธานี เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข พัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น และเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับใช้ประโยชน์ในการจัดการอบรม การนิเทศการสอนและติดตามผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาของตน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นกลุ่มเดียวกันคือ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนนำร่องและโรงเรียนแกนนำที่ใช้หลักสูตรสถานศึกษา ปีการศึกษา 2545 ในจังหวัดอุบลราชธานี มีจำนวน 10 โรงเรียน ประกอบด้วยโรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช โรงเรียนเดชอุดม โรงเรียนลือคำหาญ โรงเรียนม่วงสามสิบอัมพวันวิทยา โรงเรียนน้ำยืนวิทยา โรงเรียนวารินชำราบ โรงเรียนสะพือวิทยาการ โรงเรียนกุดข้าวปุ้นวิทยา โรงเรียนโขงเจียมวิทยา และโรงเรียนไร่ไต้ประชาคม รวมจำนวนครู 24 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของครูผู้สอนในโรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช โรงเรียนเดชอุดม โรงเรียนลือคำหาญ โรงเรียนม่วงสามสิบอัมพวันวิทยา โรงเรียนน้ำยืนวิทยา โรงเรียนวารินชำราบ โรงเรียนสะพือวิทยาการ โรงเรียนกุดข้าวปุ้นวิทยา โรงเรียนโขงเจียมวิทยา และโรงเรียนไร่ไต้ประชาคม ปีการศึกษา 2545 ด้านโครงสร้างของหลักสูตรฯ สาระ มาตรฐาน การเรียนรู้ คุณภาพของผู้เรียน และการวัดและประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **การศึกษาขั้นพื้นฐาน** คือ การศึกษาก่อนระดับอุดมศึกษา
2. **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน** คือ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อประกอบด้วย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสาระของหลักสูตรที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคมแต่ละท้องถิ่น
3. **โรงเรียนนำร่อง** หมายถึง โรงเรียนที่เริ่มใช้หลักสูตรสถานศึกษาในปีการศึกษา 2544
4. **โรงเรียนแกนนำ** หมายถึง โรงเรียนที่เริ่มใช้หลักสูตรสถานศึกษาในปีการศึกษา 2545
5. **ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ** หมายถึง ครูผู้ปฏิบัติการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช โรงเรียนเดชอุดม โรงเรียนลือคำหาญ โรงเรียนม่วงสามสิบอัมพวันวิทยา โรงเรียนน้ำยืนวิทยา โรงเรียนวารินชำราบ โรงเรียนสะพือวิทยาการ โรงเรียนกุดข้าวปุ้นวิทยา โรงเรียนโขงเจียมวิทยา และโรงเรียนไร่ไต้ประชาคม จังหวัดอุบลราชธานี ประจำปีการศึกษา 2545
6. **ความรู้ความเข้าใจ** หมายถึง ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวกับหลักสูตร

1.1 ความหมายของหลักสูตร

1.2 ความสำคัญของหลักสูตร

1.3 องค์ประกอบของหลักสูตร

1.4 บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร

1.5 บทบาทหน้าที่ของครูในการนำหลักสูตรไปใช้

2. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาต่างประเทศ

2.1 โครงสร้างของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.2 คุณภาพของผู้เรียน (ช่วงชั้นที่ 3)

2.3 สาระ

2.4 มาตรฐานการเรียนรู้

2.5 การวัดและประเมินผล

2.5.1 การวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียน

2.5.2 การประเมินผลระดับสถานศึกษา

2.5.3 การประเมินคุณภาพระดับชาติ

2.6 ผังมโนทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวกับหลักสูตร

1.1 ความหมายของหลักสูตร

คำว่า “หลักสูตร” แผลมาจากคำในภาษาอังกฤษว่า “curriculum” ซึ่งมีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า “Currere” แปลว่า “ทางวิ่ง” หรือ “ลู่ที่นักวิ่งวิ่งเข้าสู่เส้นชัย” (ธารง บัวศรี. 2542 : 2 ; อ้างอิงจาก Das,et,al. 1984) เป็นการเปรียบเทียบหลักสูตรเสมือนลู่วิ่งหรือเส้นทางวิ่ง อาจเนื่องจากการที่ผู้เรียนจะสำเร็จการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่ง หรือจบหลักสูตรได้นั้น ผู้เรียนจะต้องเรียนและฝึกฝนความยากของวิชาหรือประสบการณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เช่นเดียวกับนักวิ่งต้องวิ่งแข่งขันเพื่อชัยชนะและความสำเร็จ โดยถือหลักว่าสิ่งใดก็ตามที่

ต้องการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ สิ่งนั้นก็คือหลักสูตร ผู้สอนจะเลือกเฉพาะวิชาที่เห็นว่าจำเป็น และมีประโยชน์มารวมไว้ในหลักสูตร (ชัยพจน์ รั้งงาม. 2545 : 6)

นักวิชาการทางการศึกษาได้ให้ความหมายคำว่า “หลักสูตร” ไว้หลายทัศนะดังต่อไปนี้ กู๊ด (Good. 1973) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ คือ

1. หลักสูตร คือ เนื้อหาที่จัดไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษา เพื่อให้จบชั้นหรือประกาศนียบัตรในหมวดวิชาที่สำคัญ เช่นหลักสูตรพลศึกษา หลักสูตรสังคมศึกษา
2. หลักสูตร คือ คำโครงทั่วไปของเนื้อหา หรือสิ่งเฉพาะที่ต้องสอน ซึ่งโรงเรียนจัดให้เด็ก เพื่อให้เด็กได้มีความรู้จนจบประกาศนียบัตร หรือเพื่อสามารถให้เรียนต่อในทางอาชีพต่อไป
3. หลักสูตร คือ กลุ่มวิชา และประสบการณ์ที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสังคม ความก้าวหน้าทางวิชาการ ความต้องการของผู้เรียน หลังจากนั้นก็กำหนดเนื้อหาและประสบการณ์ตามวัตถุประสงค์เป็นขั้นตอนต่อไป

กรมวิชาการ (2534) กล่าวถึงหลักสูตรว่า เป็นมวลประสบการณ์ต่าง ๆ ที่สถานศึกษาจัดขึ้นทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองไปในทิศทางที่เหมาะสม

ธำรง บัวศรี (2542) ได้ให้ความหมายหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตร หมายถึง แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงจุดหมาย การจัดเนื้อหากิจกรรมและมวลประสบการณ์ ในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

บุญมี เณรยอด (ม.ป.ป.) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง โครงการที่ประมวลความรู้และประสบการณ์ที่โรงเรียนจัดให้ผู้เรียน เพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ทั้งในและนอกโรงเรียน

สรุปได้ว่า หลักสูตร หมายถึง มวลความรู้และประสบการณ์ทั้งหมดที่สถาบันการศึกษาได้จัดให้เพื่อพัฒนาผู้เรียนได้มีความรู้ ทักษะ ทัศนคติ ให้เป็นไปตามความมุ่งหมายที่หลักสูตรกำหนดไว้

1.2 ความสำคัญของหลักสูตร

ธำรง บัวศรี (2542) กล่าวว่า ถ้าต้องการทราบว่าการพัฒนาของประเทศใดมีคุณลักษณะอย่างไร มีศักยภาพในการพัฒนาประเทศมากน้อยเพียงใด ประเทศมีความเป็นประชาธิปไตยหรือไม่อย่างไรให้ดูจากการศึกษาของประเทศนั้น ๆ ทั้งนี้เพราะความสามารถในการจัดการศึกษาได้ทั่วถึง ความเสมอภาค ระดับการศึกษาของประชากรโดยรวม สัดส่วน และปริมาณของผู้ได้รับการศึกษาสาขาต่าง ๆ ย่อมสะท้อนถึงความเป็นประชาธิปไตย และชี้ให้เห็นศักยภาพของประชากรของประเทศในด้านต่าง ๆ การที่สามารถจัดการศึกษาได้ทั่วถึงและเสมอภาคโดยเปิดโอกาสและส่งเสริมให้ประชากรทุกเพศทุกวัยได้มีสิทธิในการศึกษาเล่าเรียนทัดเทียมกัน สัดส่วนของผู้สำเร็จการศึกษาสาขาต่าง ๆ เช่น วิศวกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ วิทยาศาสตร์

สังคมศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ฯลฯ ย่อมชี้ให้เห็นศักยภาพในด้านนั้น ๆ ว่ามากน้อยเพียงไร ถ้าหาก “ต้องการทราบและรู้ให้ลึกซึ้งลงไปอีก ก็จำเป็นต้องศึกษาหลักสูตรการศึกษาระดับต่าง ๆ ของประเทศนั้น ๆ” เพราะหลักสูตรจะชี้ชัดลงไปว่ามีการสอนอะไร เน้นอะไร เช่น เน้นภาษา ศิลปกรรม หรือวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น การเน้นหนักด้านใดย่อมแสดงถึงความรู้ และ ศักยภาพของประชากรในด้านนั้น ๆ

จากนิยามข้างต้นจะเห็นว่า ถ้าไม่มีหลักสูตร การที่จะให้การศึกษาแก่เยาวชนและ ประชากรของชาติ ย่อมกระทำไม่ได้ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า หลักสูตรเป็นเครื่องมือที่ถ่ายทอด เจตนารมณ์หรือเป้าประสงค์ของการศึกษาของชาติ ลงสู่การปฏิบัติ อาจกล่าวได้ว่า หลักสูตร คือ สิ่งที่น่าเอาความมุ่งหมายและนโยบายการศึกษาไปแปลงเป็นการปฏิบัติขั้นพื้นฐานในโรงเรียนหรือ สถานศึกษา ถ้าจะกล่าวว่า หลักสูตร คือ หัวใจของการศึกษาก็คงไม่ผิด เพราะถ้าปราศจาก หลักสูตรเสียแล้ว การศึกษาก็ย่อมดำเนินไปไม่ได้

1.3 องค์ประกอบของหลักสูตร

องค์ประกอบของหลักสูตร นับว่ามีความสำคัญยิ่งที่จะทำให้หลักสูตรมีความสมบูรณ์ ได้ มีนักการศึกษาเสนอองค์ประกอบของหลักสูตรไว้หลากหลาย ดังนี้

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2540) กำหนดองค์ประกอบของหลักสูตรไว้ว่า องค์ประกอบเต็มรูปของหลักสูตร มีอยู่ 8 ประการ คือ

1. หลักการ
2. จุดมุ่งหมาย
3. โครงสร้าง
4. จุดประสงค์การเรียนรู้ (แต่ละวิชา)
5. เนื้อหารายวิชา
6. สื่อการเรียน
7. วิธีสอน
8. การประเมินผล

อมรา เล็กเริงสินธุ์ (2540) ได้สรุปองค์ประกอบของหลักสูตรว่ามีองค์ประกอบพื้นฐานที่ สำคัญอย่างน้อย 4 ส่วน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญ คือ

1. จุดมุ่งหมาย (Objective)
2. เนื้อหาวิชาและประสบการณ์การเรียนรู้ (Content)
3. การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum Implementation)
4. การประเมินผลหลักสูตร (Evaluation)

ธำรง บัวศรี (2542) กล่าวว่าองค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตรมีดังต่อไปนี้

1. เป้าประสงค์และนโยบายการศึกษา
2. จุดหมายของหลักสูตร

3. รูปแบบและโครงสร้างหลักสูตร
4. จุดประสงค์ของวิชา
5. เนื้อหา
6. จุดประสงค์ของการเรียนรู้
7. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน
8. การประเมินผล
9. วัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน

รุจิรี ภูสาระ (2545) สรุปองค์ประกอบของหลักสูตรว่ามีองค์ประกอบสำคัญดังนี้

1. วัตถุประสงค์
2. เนื้อหา
3. กิจกรรม
4. การประเมินผล

จากคำกล่าวของนักวิชาการข้างต้นสรุปได้ว่าองค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตรประกอบด้วย วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของหลักสูตร เนื้อหาการเรียนการสอน ยุทธศาสตร์หรือกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผล

1.4 บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร

การนำหลักสูตรไปใช้ จะดำเนินไปสู่ความสำเร็จตามจุดประสงค์ของหลักสูตรได้ จำเป็นต้องอาศัยบุคคลหลาย ๆ ฝ่ายร่วมมือกันส่งเสริม และดำเนินการปฏิบัติให้ลุล่วงไปด้วยดี
หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2534)

กล่าวถึง บุคลากรที่มีส่วนในการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน แบ่งได้ 2 กลุ่ม คือ

1. ผู้สอนโดยตรง คือ ครู
2. ผู้สนับสนุน คือ ผู้บริหารโรงเรียน ศึกษาธิการอำเภอ/จังหวัด กรรมการกลุ่มโรงเรียน ศึกษาธิการอำเภอ/จังหวัด ผู้ปกครอง ประชาชน

สังัด อุทรานันท์ (2527) กล่าวถึง บุคลากรและบทบาทของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร มีดังต่อไปนี้

1. นักวิชาการ ซึ่งได้แก่ ศึกษาธิการหรือนักวิชาการ ที่ทำหน้าที่พัฒนาหลักสูตรมีบทบาทในการส่งเสริมการใช้หลักสูตร ดังนี้
 1. ช่วยพัฒนาครูให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร และดำเนินการเรียนการสอนตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร
 2. ทำการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรในหน่วยงานที่ใช้หลักสูตร
 3. ให้การสนับสนุน และส่งเสริมการดำเนินการใช้หลักสูตร โดยการให้บริการวัสดุหลักสูตร และให้กำลังใจแก่ผู้นำหลักสูตรไปใช้
2. ผู้บริหารโรงเรียน ควรมีบทบาทในการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้หลักสูตรดังนี้

1. ทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่โรงเรียนใช้อยู่อย่างแจ่มแจ้ง
 2. ให้บริการวัสดุหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอนชนิดต่าง ๆ แก่ครู
 3. ดำเนินการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรในโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ
 4. กระตุ้นและส่งเสริมครูในการใช้หลักสูตรอย่างถูกต้อง เช่น การอบรมหรือจัดประชุมสัมมนา เป็นต้น
 5. ให้กำลังใจและบำรุงขวัญแก่ครูผู้ใช้หลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ครูคนอื่น ๆ
3. หัวหน้ากลุ่มวิชา หรือหัวหน้าสายวิชา ควรจะดำเนินการส่งเสริมการใช้หลักสูตรดังต่อไปนี้
1. ศึกษารายละเอียดและทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่ตนเองรับผิดชอบอย่างชัดเจน
 2. ช่วยวางแผนและจัดทำแผนการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักสูตรที่ตนเองรับผิดชอบ
 3. จัดหาวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน ให้บริการแก่ครูคนอื่นที่อยู่ในสายเดียวกัน
 4. ดำเนินการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนเองอย่างสม่ำเสมอ
 5. ทำการประสานงานการใช้หลักสูตรกับหมวดอื่น หรือสายวิชาอื่น เพื่อให้การใช้หลักสูตรภายในโรงเรียนมีประสิทธิภาพ
4. ครูผู้สอน
- ครูผู้สอนในฐานะเป็นผู้ใช้หลักสูตรโดยตรง มีส่วนที่จะช่วยสนับสนุนให้การใช้หลักสูตรในโรงเรียนมีประสิทธิภาพได้ดังนี้
1. ศึกษาหลักสูตร เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่ตนเองใช้อยู่อย่างชัดเจน
 2. สนับสนุนการปรับปรุงหลักสูตรที่ใช้อยู่ให้มีความเหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
 3. ทำการสอนให้ถูกต้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตรที่ใช้อยู่
 4. พยายามคิดค้นหาวิธีการที่เหมาะสม หรือวิธีการที่มีประสิทธิภาพสำหรับการใช้หลักสูตรที่ตนเองเป็นผู้ใช้
5. บุคลากรอื่น ๆ ภายในโรงเรียน ซึ่งได้แก่ บรรณารักษ์ นักเทคโนโลยีทางการศึกษา นักวัดผล นักแนะแนว ฯลฯ ต่างก็มีบทบาทในการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตรโดยปฏิบัติดังต่อไปนี้
1. ปฏิบัติตนในหน้าที่ที่ตนเองรับผิดชอบอย่างเต็มที่
 2. ให้ความช่วยเหลือหรือให้บริการแก่ครูผู้ใช้หลักสูตรอย่างเหมาะสม

1.5 บทบาทหน้าที่ของครูในการนำหลักสูตรไปใช้

อมรา เล็กเริงสินธุ์ (2540) กล่าวว่า หลักสูตรทุกหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นจะประสบความสำเร็จไม่ได้ ถ้าไม่ได้รับความร่วมมือจากครูผู้สอน อาจกล่าวได้ว่าครูคือจักรกลสำคัญที่สุดในการนำหลักสูตรไปใช้ ครูจึงควรตระหนักในบทบาทหน้าที่ในฐานะที่เป็นบุคคลสำคัญที่สุดในการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ ดังนี้

1. ศึกษาทำความเข้าใจกับหลักการ จุดหมาย โครงสร้าง แนวดำเนินการของหลักสูตรใหม่
2. ศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีสอนที่เอื้อต่อหลักสูตร
3. คิดค้นคว้า และแสวงหาแนวทางและวิธีใหม่ ๆ มาใช้จัดการเรียนการสอน
4. ศึกษาแผนการสอน คู่มือครู ให้เข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง ก่อนทำการสอน
5. เตรียมการสอน จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามแนวหลักสูตรใหม่
6. วิเคราะห์จุดประสงค์การสอน และเลือกกระบวนการสอน ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
7. ปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน ให้เหมาะสมสอดคล้องกับจุดหมาย เนื้อหา และตัวผู้เรียน
8. วางแผนการสอนให้เหมาะกับกาลสมัยก้าวทันความเปลี่ยนแปลงของวิทยาการใหม่ ๆ
9. ใช้แหล่งวิทยาการที่มีอยู่ในโรงเรียนและในท้องถิ่น ให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนให้มาก
10. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในชุมชนของตน และชุมชนอื่น
11. ส่งเสริมผู้เรียนเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อสังคมและชุมชนของตน

การนำหลักสูตรไปใช้เป็นงานที่หน่วยงานทางการศึกษา ทั้งส่วนกลางคือกรมวิชาการ และหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการนำหลักสูตรไปใช้คือหน่วยศึกษานิเทศก์เขต จังหวัดและโรงเรียน ต้องร่วมกันในการจัดทำ นำหลักสูตรภาคทฤษฎีให้เป็นภาคปฏิบัติ ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม การที่หลักสูตรจะประสบความสำเร็จได้นั้นบุคลากรหลายฝ่ายจะต้องมีบทบาทหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น และจะต้องทำหน้าที่ของตนอย่างสมบูรณ์โดยเฉพาะครูผู้สอน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการนำหลักสูตรไปใช้

2. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

2.1 โครงสร้างของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กรมวิชาการ (2545 : 1) แบ่งโครงสร้างของหลักสูตรภาษาต่างประเทศ ตามระดับความสามารถทางภาษาและพัฒนาการของผู้เรียน (Proficiency-Based) เป็นสำคัญ เป็น 4 ระดับ คือ

ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-3) ระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory Level)

ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4-6) ระดับต้น (Beginner Level)

ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1-3) ระดับกำลังพัฒนา (Developing Level)

ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4-6) ระดับก้าวหน้า (Expanding Level)

2.2 คุณภาพของผู้เรียน (ช่วงชั้นที่ 3)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็น สาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงาน อย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตรงตามจุดหมายของหลักสูตร อันเป็นคุณภาพตามความคาดหวังของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (วิชาการ. 2545 : 3)

การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพได้ตามที่คาดหวังดังกล่าว หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการและคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ผู้เรียนพึงมีเมื่อจบ การศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปีแล้ว ไว้เป็นกรอบสำหรับแต่ละช่วงชั้น

ด้วยงานวิจัยเล่มนี้ศึกษาความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งจัดอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 ผู้วิจัยจึงกล่าวถึงคุณภาพของผู้เรียนเฉพาะช่วงชั้นที่ 3 (ม.1-3) ซึ่งได้กำหนดไว้ว่า

1. เข้าใจและใช้ภาษาต่างประเทศ แลกเปลี่ยน นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร สร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แสดงความรู้สึกนึกคิด และความคิดรวบยอด โดยใช้น้ำเสียง ท่าทาง ในรูปแบบที่เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ

2. มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน ในหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่าง และสวัสดิการ การซื้อขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

3. ใช้ประโยคผสม (Compound Sentence) และประโยคซับซ้อน (Complex Sentence) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

4. อ่าน เขียน ข้อความที่เป็นความเรียงและไม่เป็นความเรียง ทั้งที่เป็นทางการและไม่ เป็นทางการ ที่มีตัวเชื่อมข้อความ (Discourse Markers)

5. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษาและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาตามบริบทของข้อความที่พบในแต่ละระดับชั้น

6. มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ สืบค้นข้อมูลความรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ที่เรียนตามความสนใจและตามระดับชั้น

7. ฝึกฝนการใช้ภาษาต่างประเทศทั้งในและนอกโรงเรียน เพื่อการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง หากความเพลิดเพลินและเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

2.3 สาร (กรมวิชาการ 2545 : 5)

สาระของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง องค์ความรู้ที่เป็นสากลสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย สาระด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก

สาระการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ประกอบด้วย

สาระที่ 1 ด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication) หมายถึง การใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อทำความเข้าใจ แลกเปลี่ยน นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร แสดงความคิดเห็น เจตคติ อารมณ์ และความรู้สึกในเรื่องต่าง ๆ ทั้งที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม (Cultures) หมายถึง ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ พฤติกรรมทางสังคม ค่านิยม และความเชื่อที่แสดงออกทางภาษา

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connections) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้ที่สัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก (Communities) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศภายในชุมชน และเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2.4 มาตรฐานการเรียนรู้ (กรมวิชาการ 2545 : 6)

มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง ผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เป็นมาตรฐานกลาง ซึ่งเป็นกรอบด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณธรรม จริย ธรรม ค่านิยม ที่สถานศึกษาสามารถนำไปปรับและพัฒนา เพื่อกำหนดเป็นผลการเรียนรู้ในหลักสูตรสถาน ศึกษา มาตรฐานการเรียนรู้เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของผู้เรียน อันจะนำไปสู่การจัดการกระบวนการเรียนรู้และการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 8 มาตรฐานตามสาระทั้งสี่ดังต่อไปนี้

สาระที่ 1	ภาษาเพื่อการสื่อสาร
มาตรฐาน ต 1.1 :	เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ
มาตรฐาน ต 1.2 :	มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นโดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต
มาตรฐาน ต 1.3 :	เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ
สาระที่ 2	ภาษาและวัฒนธรรม
มาตรฐาน ต 2.1 :	เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ
มาตรฐาน ต 2.2 :	เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ
สาระที่ 3	ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
มาตรฐาน ต 3.1 :	ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน
สาระที่ 4	ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก
มาตรฐาน ต 4.1 :	สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม
มาตรฐาน ต 4.2 :	สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อการประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และอยู่ร่วมกันในสังคม

2.5 การวัดและประเมินผล (กรมวิชาการ 2545 : 24-28)

ในการจัดการเรียนการสอนใด ๆ ก็ตาม การสอนกับการวัดประเมินผลมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันมาตั้งแต่ต้นจนอาจกล่าวได้ว่า เมื่อมีการสอนต้องมีการประเมินผลควบคู่ไปด้วยเสมอ เพียงแต่วิธีการวัดและการประเมินอาจเปลี่ยนรูปแบบไปตามยุคสมัย การประเมินเป็นส่วนที่สำคัญและจำเป็นของกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งมีความหมายมากกว่าการให้เป็นเกรดหรือคะแนนรวม แต่เป็นการหาคำตอบที่สร้างสรรค์ในทางบวก และให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เกี่ยวกับความก้าวหน้าของผู้เรียนเพื่อตรวจสอบว่าการสอนนั้นบรรลุเป้าหมายในระดับใด ผลจากการประเมินจะนำไปสู่การตัดสินใจที่มีผลต่อโรงเรียนในเชิงบริหารและการสร้างความเชื่อมั่นในสังคมการ

ประเมินที่ดีส่วนหนึ่งต้องเป็นเสมือนเครื่องช่วยในการเรียน และอีกส่วนหนึ่งเป็นเสมือนเครื่องมือในการวัด และบ่งบอกถึงความสามารถของผู้เรียนตลอดหลักสูตรตามมาตรฐานการเรียนรู้

หลักการสำคัญในการประเมินผลที่พึงพิจารณา คือ การประเมินผลควรมีลักษณะเป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เน้นคุณลักษณะและความสามารถของผู้เรียนเป็นภาพรวมผล การประเมินต้องชี้ให้เห็นผลการปรับปรุงการสอนของครู และความสำเร็จของผู้เรียนตามเป้าหมาย หลักสูตร บ่งบอกถึงความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปใช้ในชีวิตจริงได้ ทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถที่หลากหลาย ไม่แยกเด็ดขาดจากการเรียนการสอนเป็นการให้ข้อมูลที่ ทำให้ผู้เรียนแต่ละคนรู้จักตนเองและมองเห็นแนวทางที่จะปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นโดยเน้นความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการให้ข้อมูล ตรวจสอบและทบทวนซึ่งกันและกันเน้นที่การวัด กระบวนการ (Process) เท่าๆ กับการวัดผลผลิต (Product) ของกระบวนการ เน้นการวัดที่สะท้อนให้เห็นถึงการใช้ความคิดพิจารณาไตร่ตรองรวมทั้งการใช้เหตุผลและการแก้ปัญหา

ข้อมูลที่จะนำมาใช้ประเมินจะต้องได้มาโดยกระบวนการเก็บรวบรวม จากแหล่งข้อมูลที่ หลากหลาย และสอดคล้องกับรูปแบบการประเมินผลตามหลักสูตรโดยใช้เครื่องมือและวิธีการ ประเมินที่มีหลากหลายรูปแบบ เลื่อนนำมาใช้ให้สอดคล้อง เหมาะสมกับกระบวนการสอนของ ผู้สอนและกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด บางครั้งอาจต้องปรับ วิธีการหรือดัดแปลงเครื่องมือวัด เพื่อใช้สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ บางกรณีจำเป็นต้อง ใช้เทคนิคการประเมินที่ผสมผสานหรือหลากหลาย เพื่อให้ได้ภาพเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่ กว้างและสมบูรณ์ขึ้น

จากกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลง ภาระงานด้านการประเมินผลการเรียน ระบบการวัดและประเมินผล ที่สถานศึกษาจะต้องดำเนินการ จึงต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วยเพื่อให้ เกิดความสอดคล้องกัน การประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงเน้นไปที่การวัดและ การประเมินผล ที่จะนำไปสู่การชี้ให้เห็นสภาพที่แท้จริงของผู้เรียน และสภาพจริงของการเรียนการ สอน จากพฤติกรรมที่ผู้เรียนได้แสดงออก (Student Performance) สะท้อนให้เห็นความสามารถ อย่างหลากหลายในการพัฒนาคนที่ชัดเจน สอดคล้องกับสมรรถภาพที่มีในตนเอง และจากการ ลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งชี้ให้เห็นวิธีการตัดสินใจและการแก้ปัญหาด้วยตนเอง การใช้กิจกรรมการ ประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) จะช่วยให้ค้นพบได้ว่าผู้เรียนเรียนรู้เรื่องต่างๆ มากน้อยเพียงใด นอกจากระบบการวัดและประเมินผลจะปรับเปลี่ยนแล้ว ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการ ประเมินจะต้องปรับเปลี่ยนไปจากเดิมซึ่งมีเพียงครูผู้สอน เป็นบุคคลหลายกลุ่ม ได้แก่ ครูผู้สอน ผู้เรียน ซึ่งทำหน้าที่ทั้งประเมินตนเอง และประเมินเพื่อน (ในกลุ่ม) ผู้ปกครอง เป็นต้น ทั้งนี้ ผู้เกี่ยวข้องควรมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วิธีการและเกณฑ์ต่างๆ ในการประเมินด้วย

ส่วนลักษณะภาษาที่นำมาประเมิน ควรเป็นภาษาที่ใช้ในสถานการณ์การสื่อสารตาม สภาพจริง คือ เป็นข้อความสมบูรณ์ในตัวเอง เป็นภาษาที่เจ้าของภาษาใช้ มีความเป็นธรรมชาติ อยู่ในบริบท ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความสามารถและประสบการณ์ของผู้เรียนด้วย การประเมิน

ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรประเมินความสามารถในการสื่อความหมายจริงๆ ไม่ควรแยกการใช้ภาษาออกจากสถานการณ์ และควรวัดให้ครอบคลุมองค์ประกอบทางภาษา อันประกอบด้วยความรู้เรื่องเสียง คำศัพท์ โครงสร้าง การใช้ภาษาในสถานการณ์ และกลวิธีในการสื่อสาร แนวการประเมินเช่นนี้ช่วยเสริมให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างหลักสูตร การสอนและการประเมิน

ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สถานศึกษาจะต้องทำหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติของสถานศึกษาไว้ เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน และเป็นไปในมาตรฐานเดียวกัน สถานศึกษาต้องมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งในระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา และระดับชาติ โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน ปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และใช้เป็นข้อมูลสร้างความมั่นใจ เกี่ยวกับคุณภาพของผู้เรียน และสถานศึกษาแก่ผู้เกี่ยวข้องต่อไป

2.5.1 การวัดและประเมินผลระดับชั้นเรียน

มีจุดมุ่งหมายเพื่อได้ทราบความก้าวหน้าของผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ อันเป็นผลเนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ของแต่ละรายวิชา ดังนั้นการประเมินความสามารถในการใช้ภาษา จึงต้องเน้นวิธีการและเครื่องมือวัดที่หลากหลาย เน้นการปฏิบัติให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน และสามารถดำเนินการอย่างต่อเนื่องควบคู่กับการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น การวัดภาคปฏิบัติ การสังเกต การสัมภาษณ์ การตรวจผลงาน การบันทึกพฤติกรรม แฟ้มสะสมงาน ฯลฯ ทั้งนี้วิธีการและเครื่องมือวัดที่เลือกใช้ต้องสอดคล้องกับเนื้อหาภาษาหรือทักษะที่ต้องการวัดด้วย สรุปลักษณะของการประเมินผลทางภาษาเป็นแผนภูมิที่ปรับจากของ Heartland AEA ได้ดังนี้

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิการประเมินผล¹ (Assessment Profile)

¹ วิชาการ, กรม. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. หน้า 26

ผลการประเมินในระดับชั้นเรียน ทำให้ผู้เรียนได้ทราบระดับความก้าวหน้าและความสำเร็จของตน สามารถนำผลไปพัฒนาปรับปรุงการเรียนรู้และควบคุมการเรียนรู้ของตนเอง ทำให้ครูผู้สอนได้รู้ถึงความสามารถและเข้าใจความต้องการของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ตลอดจนมองเห็นภาพความเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง สามารถช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องได้ทันที่ และนำมาจัดกลุ่มผู้เรียนได้ รวมทั้งใช้ประเมินผลการจัดกิจกรรมของตนเอง ทำให้ผู้ปกครองได้ทราบระดับความสำเร็จของผู้เรียน สามารถให้การสนับสนุนส่งเสริม เพื่อพัฒนาผู้เรียนได้

2.5.2 การประเมินผลระดับสถานศึกษา

เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าของการเรียนรู้และตัดสินผลการเรียน สถานศึกษาต้องจัดให้มีการประเมินผลการเรียนรู้รายชั้นปีและช่วงชั้น เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้และคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานการเรียนรู้ รวมทั้งนำผลการประเมินช่วงชั้นไปพิจารณาตัดสินการเลื่อนช่วงชั้นของผู้เรียน

การประเมินผลนี้จะช่วยให้ข้อมูลอย่างดีสำหรับครูผู้สอนในการพิจารณาว่าการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน มีประสิทธิภาพหรือมีคุณภาพเพียงใด โดยดูจากผลการเรียนรู้ด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติของผู้เรียนว่าอยู่ในระดับน่าพอใจหรือไม่ ข้อมูลผลการเรียนรู้จะเป็นข้อมูลย้อนกลับด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ และปัจจัยอื่นที่สนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนว่าเพียงพอและเหมาะสมกับความต้องการหรือไม่ ผลจากการประเมินจะช่วยให้ครูผู้สอนและสถานศึกษานำมาเป็นข้อมูลในการตัดสินใจปรับปรุงระบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ได้ผลการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนที่พึงประสงค์

นอกจากนี้ ผลการประเมินระดับสถานศึกษาสามารถช่วยผู้เรียนในการปรับปรุงแก้ไขผลการเรียน การวางแผน การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ ครูผู้สอนสามารถวางแผนช่วยเหลือผู้เรียนให้เรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ฝ่ายแนะแนวสามารถจัดบริการแนะแนวได้อย่างเหมาะสม ผู้บริหารได้ทราบถึงมาตรฐานด้านวิชาการของโรงเรียน และสามารถปรับสภาพการจัดการเรียนรู้ และช่วยให้ทราบถึงมาตรฐานด้านวิชาการของโรงเรียน และสามารถปรับสภาพการจัดการเรียนรู้ และช่วยให้ผู้ปกครองรู้ความก้าวหน้าของผู้เรียนด้านต่างๆ เพื่อสนับสนุนพัฒนาการของผู้เรียน

ในการประเมินผลระดับสถานศึกษา สามารถทำได้ด้วยการใช้การทดสอบแบบต่างๆ ร่วมกับบันทึกพฤติกรรมของผู้เรียน โดยลักษณะภาษาที่นำมาทดสอบและจุดประสงค์ในการประเมินควรสอดคล้องกับมาตรฐานและสาระการเรียนรู้รายปี มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น (Benchmark) และองค์ความรู้ (Body of Language) ที่กำหนด ในกรณีที่ผู้เรียนไม่ผ่านมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้สถานศึกษาต้องจัดให้มีการเรียนการสอนซ่อมเสริม และประเมินผลการเรียนรู้ควบคู่ไปด้วย

2.5.3 การประเมินคุณภาพระดับชาติ

สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในปีสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้น เข้ารับการประเมินคุณภาพระดับชาติ สำหรับกลุ่มภาษาต่างประเทศจะมุ่งประเมินความสามารถในการใช้ภาษา ทั้งความรู้ทางภาษาและความสามารถในการสื่อสารที่จำเป็นและมีความสำคัญตามระดับชั้น ผลจากการประเมินที่ได้นอกจากจะเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของผู้เรียน ของสถานศึกษาแต่ละแห่ง และของประเทศในภาพรวมแล้ว ยังใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาตัดสินใจเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายระดับชาติ เพื่อใช้ในการวางแผนพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และภาษาต่างประเทศอื่นๆ ในระดับประเทศและในระดับสถานศึกษาต่อไป

2.6 ผังมโนทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ในการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำผังมโนทัศน์แจกจ่ายให้กับโรงเรียนต่างๆ เพื่อช่วยให้ครูเข้าใจและเห็นภาพรวมของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ โดยคาดว่าจะการดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาจะง่ายขึ้นหากครูได้เห็นภาพรวมกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ตนรับผิดชอบ ผู้วิจัยได้คัดลอกผังมโนทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมาเฉพาะช่วงชั้นที่ 3 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

ภาพประกอบ 2 ผังมโนทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3²

² กองแผนงาน, กรมสามัญ. (20 กุมภาพันธ์ 2546). “ผังมโนทัศน์สาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3.” ดาวโหลดผังมโนทัศน์สาระการเรียนรู้. (Online).

ภาพประกอบ 3 ผังมโนทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1³

³ แหล่งเดิม

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาพบว่า มีผู้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไว้ในหลายลักษณะดังนี้

ประวิทย์ มาดีประเสริฐ (2536) ศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามทฤษฎีของผู้บริหารงานวิชาการ ในเขตการศึกษา 6 พบว่า

1. ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 6

1.1 ด้านบุคลากร คือ ขาดงบประมาณในการส่งบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรมหรือประชุมทางวิชาการ ขาดบุคลากรที่มีความเข้าใจในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร ขาดการนิเทศภายในเกี่ยวกับการเรียนการสอน ขาดการจัดทำแผนการสอนที่เน้นกระบวนการ

1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน คือ การสอนของครูเน้นเนื้อหาหรือข้อมูลมากกว่า เน้นกระบวนการ ไม่ใช่ประโยชน์จากวิทยากร แหล่งวิทยากร สถานประกอบการ สถานประกอบอาชีพอิสระในท้องถิ่น การจัดสอนซ่อมเสริมไม่จัดตามโครงสร้างของหลักสูตร ไม่สร้างหลักสูตรสนองต่อความสนใจและความถนัดของนักเรียน และความต้องการของท้องถิ่น

1.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน คือ ไม่มีห้องสมุดที่สมบูรณ์แบบและวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน และจำนวนหนังสือประกอบการค้นคว้าสำหรับการเรียนการสอนไม่เพียงพอ และขาดแหล่งวิทยากรในการจัดฝึกอบรมครู

1.4 ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน คือ ครูขาดความรู้ความเข้าใจระเบียบการประเมินผลการเรียน ขาดการนิเทศเรื่องการวัดผลและประเมินผล

1.5 ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน คือ ขาดห้องแนะแนว ขาดการพัฒนาฝึกอบรมการจัดกิจกรรมบังคับ การจัดกิจกรรมอิสระ ไม่จัดกิจกรรมแนะแนวหรือกิจกรรมแก้ปัญหา หรือกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ และขาดการวางแผนการจัดกิจกรรมตามหลักสูตร

2. เปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามทฤษฎีของผู้บริหารงานวิชาการ ในเขตการศึกษา 6 จำแนกตามขนาดโรงเรียน หมวดวิชา และกรมเจ้าสังกัดของโรงเรียน

2.1 ด้านบุคลากร โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มีปัญหามากกว่าโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา คือ ครูขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการ จุดหมาย และโครงสร้างของหลักสูตร และงบประมาณในการฝึกอบรมครู

2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหามากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษามีปัญหามากกว่าโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ คือ การจัดทำแผนการสอนที่เน้นกระบวนการ

2.3 ด้านสื่อการเรียนการสอน โรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็กมีปัญหามากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มีปัญหา มากกว่าโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา คือ ห้องโสตทัศนอุปกรณ์ วัสดุอุปกรณ์ และหนังสือคู่มือครู เอกสารประกอบการสอน

2.4 ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มีปัญหา มากกว่าโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา คือ การประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร

2.5 ด้านการจัดกิจกรรมนักเรียน โรงเรียนขนาดกลางมีปัญหา มากกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มีปัญหา มากกว่าโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา คือ การจัดคาบกิจกรรมตามโครงสร้างของหลักสูตร และครูแนะแนว ห้องแนะแนว

อัจฉรา นิยมภา (2538) ศึกษาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษตามโครงการทดลองสอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ได้ดำเนินการโดยมีการกำหนดนโยบายและการวางแผนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร มีการประชุมและแต่งตั้งคณะกรรมการ จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ มีการเตรียมบุคลากร โรงเรียนส่วนใหญ่ใช้ห้องเรียนปกติในการสอนภาษาอังกฤษ และมีห้องปฏิบัติการทางภาษา ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และใช้วิธีสอนแบบที่โรงเรียนกำหนดซึ่งประกอบด้วยวิธีสอนแบบฟัง-พูด การฝึกลีลามือโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะที่โรงเรียนจัดทำขึ้นนอกจากนี้ครูผู้สอนยังได้จัดทำวัสดุหลักสูตรเพิ่มเติม จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร จัดสอนซ่อมเสริมประเมินผลโดยการตรวจผลงานนักเรียน มีการนิเทศติดตามผลโดยการสอบถามและสังเกตการสอนในชั้นเรียน

ปัญหาการดำเนินงานพบว่า มีปัญหาในด้านการกำหนดนโยบายและการวางแผน เนื่องจากนโยบายของสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานครไม่ชัดเจน มีปัญหาในการเตรียมบุคลากรเนื่องจากครูผู้สอนมีจำนวนไม่เพียงพอ และไม่ได้จบการศึกษาทางด้านการสอนภาษาอังกฤษโดยตรง ส่วนปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนและการสอนซ่อมเสริม พบว่าครูผู้สอนมีงานรับผิดชอบหลายด้านและพื้นฐานความรู้ของนักเรียนต่างกันมาก รวมทั้งมีเวลาจำกัดสำหรับปัญหาการจัดทำและใช้วัสดุหลักสูตร พบว่า ขาดเอกสารที่ใช้ประกอบในการจัดทำ

นนุช สีสันต์ (2539) ศึกษาการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า

การเตรียมการจัดหลักสูตร โรงเรียนมีการวางแผนการจัดหลักสูตรในรูปคณะกรรมการ แต่ไม่มีการจัดทำโครงการหลักสูตรเป็นลายลักษณ์อักษร มีการจัดครูเข้าสอนก่อนเปิดภาคเรียน แล้วจัดส่งครูเข้ารับการอบรมและมอบให้ศึกษาเอกสาร มีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรโดยใช้วิธีประชุมชี้แจง ครูจัดตารางสอนตามคาบเวลาที่หลักสูตรกำหนด โรงเรียนรวบรวมวัสดุประกอบ

หลักสูตรและสื่อการเรียนที่ได้รับจากต้นสังกัด และดำเนินการจัดทำสื่อ จัดซื้อเพิ่มเติม ปัญหาที่พบ คือ บุคลากรไม่มีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญในการสอนภาษาอังกฤษ

การดำเนินการจัดหลักสูตร ครูมีการวางแผนการสอนล่วงหน้าโดยศึกษาจากหลักสูตร และวัสดุประกอบหลักสูตร แต่ไม่มีการจัดทำแผนการสอนเป็นลายลักษณ์อักษร ครูจัดกิจกรรมโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ครูใช้วิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมากที่สุด ทักษะทางภาษาที่ครูเน้นมากเรียงตามลำดับ คือ การฟัง-การพูด-การอ่านและการเขียน ครูจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรโดยการจัดป้ายนิเทศแสดงสื่อความรู้ด้านภาษาอังกฤษและมุมภาษาอังกฤษ ครูใช้สื่อการสอนทุกครั้งที่สอน และมีการวัดผลและประเมินผลเพื่อตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนก่อนเรียนและระหว่างเรียน ด้วยวิธีการสังเกตและตรวจผลงาน โดยวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน คือ การปฏิบัติ ความรู้ และเจตคติ

การนิเทศติดตามผลการจัดหลักสูตร โรงเรียนดำเนินการนิเทศติดตามผลการเตรียมการจัดหลักสูตรในรูปคณะกรรมการ โดยนิเทศเรื่องการเตรียมวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียน การจัดทำตารางสอน การจัดเตรียมบุคลากร โดยมอบให้ศึกษาเอกสาร ให้คำแนะนำปรึกษา และประชุมวิชาการโรงเรียนมีการวางแผนการนิเทศติดตามผลการดำเนินการจัดหลักสูตรด้วยวิธีมอบให้ศึกษาเอกสารให้คำแนะนำปรึกษา ประชุมวิชาการ และเยี่ยมชั้นเรียน โดยผู้บริหารและครูวิชาการ โรงเรียน ปัญหาด้านการนิเทศติดตามผลการดำเนินการจัดหลักสูตร คือ ผู้บริหารไม่มีเวลาในการนิเทศติดตามขณะทำงานมีงานสอนเต็มเวลา โรงเรียนขาดเครื่องมือในการนิเทศติดตามผล และผู้นิเทศไม่มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษเท่าที่ควร

บุปผา บุญธรรม (2539) ศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดหลักสูตร วิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ พบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความต้องการดังนี้

ด้านหลักสูตร ต้องการให้บุตรหลานได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันประกอบอาชีพได้ เป็นพื้นฐานในการศึกษาระดับสูงต่อไป โรงเรียนควรสอนเน้นหนัก วิชาภาษาอังกฤษเป็นพิเศษ จัดหาหนังสือเรียนให้ฟรี จัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์การจัดหลักสูตร ให้ทราบ ต้องการให้จัดวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับ ครูผู้สอนต้องมีความรู้ความสามารถในการ ฟัง พูด อ่าน เขียน ได้เป็นอย่างดี และต้องการให้จัดชั้นเรียนแบบคละกันหมด

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมหลักสูตร ต้องการให้สอนเน้นทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน และเน้นการสื่อสาร การสนทนา ควรจัดกิจกรรมอื่นๆ นอกเหนือจากกิจกรรมในห้องเรียนเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางภาษาให้แก่เด็ก

ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ต้องการให้ครูผู้สอนใช้สื่อ และต้องการมีส่วนร่วม ในการจัดหาสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน

ด้านการใช้สถานที่ ต้องการให้จัดเป็นห้องวิชาภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ มีมุมอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน ต้องการให้มีห้องปฏิบัติการทางภาษา โดยใช้งบประมาณจากทางราชการ และจัดประชุมชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบ เพื่อขอการสนับสนุน

ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน ต้องการให้มีลักษณะเป็นทั้งการวัดทักษะและทดสอบด้วยแบบทดสอบ และต้องการติดตามผลการเรียน โรงเรียนควรทำหนังสือรายงานผลการเรียนให้ทราบเป็นระยะ

ประจัญ ถาวร (2539) ศึกษาการดำเนินงานการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 พบว่า

1. ด้านการเตรียมการ โรงเรียนมีการเตรียมการวางแผนการดำเนินงานการใช้หลักสูตร โดยครูวิชาการร่วมจัดทำ มีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสำรวจและรวบรวมข้อมูล เตรียมครูผู้สอนโดยการส่งครูเข้าอบรมสัมมนา การเตรียมเอกสารประกอบหลักสูตรมีการจัดทำวัสดุอุปกรณ์ให้ครูผู้สอน และให้ครูนำอุปกรณ์ที่มีอยู่มาใช้เป็นสื่อ ด้านสถานที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นผู้จัดเตรียม การเตรียมการนิเทศจัดให้ครูผู้สอนได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ส่วนการเตรียมการวัดผลประเมินใช้วิธีส่งครูเข้ารับการอบรม ด้านการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตรให้ครูชี้แจงหลักสูตรแก่นักเรียน ปัญหาที่พบได้แก่ ครูผู้สอนไม่เพียงพอ และจำนวนครูผู้สอนเกือบครึ่งหนึ่งไม่มีวุฒิทางวิชาภาษาอังกฤษ ขาดเอกสารประกอบหลักสูตร ห้องเรียนใช้ฝึกปฏิบัติการทางภาษา และเอกสารการวัดผลประเมินผล

2. ด้านการดำเนินงาน ครูส่วนใหญ่ใช้วิธีสอนแบบสนทนา ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางมุ่งให้ผู้เรียนนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ครูจัดทำสื่อการสอนมีการสอนซ่อมเสริม การวัดผลประเมินผล การแนะแนวการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ปัญหาที่พบนักเรียนมีพื้นฐานความรู้แตกต่างกัน ครูขาดความรู้มาจัดกิจกรรมการเรียนการสอน งบประมาณไม่เพียงพอในการจัดซื้อสื่อและวัสดุอุปกรณ์ ครูผู้สอนมีงานมากไม่มีเวลาสอนซ่อมเสริม ครูขาดความรู้ในการวัดประเมินผล

3. ด้านการประเมินผล โรงเรียนส่วนใหญ่มีการประเมินผลการเตรียมการดำเนินงานและการดำเนินงานโดยวิธีการสอบถามจากครูผู้สอน

สมหมาย อุ่นเจริญ (2541) ศึกษาสภาพปัญหา การนำหลักสูตรไปใช้ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า

1. ผู้บริหารและครูผู้สอนมีปัญหาในการนำหลักสูตรไปใช้ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านวัสดุอุปกรณ์มีปัญหาในระดับมาก ส่วนด้านเอกสารหลักสูตรและตำราเรียน ด้านบุคลากร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและการประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง

2. ระดับปัญหาในการนำหลักสูตรไปใช้ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของผู้บริหารและครูผู้สอนโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด โดยส่วนรวม พบว่า ระดับปัญหาไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ระดับปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนระดับปัญหาในด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

รวงอรุณ ลิ้มเล็ก (2541) ศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี พบว่า

1. ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีปัญหาโดยรวมด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร และความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก

2. ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีเพศ วิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา และประสบการณ์ในการเข้ารับการอบรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษต่างกัน มีปัญหาด้านความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร และด้านความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ระเบียบ สิทธิชัย (2542) ศึกษาสภาพและปัญหาการใช้หลักสูตรของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดน่าน พบว่า

1. สภาพการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.1 มีการจัดทำกำหนดการสอนและเขียนแผนการสอนล่วงหน้า 1 สัปดาห์ องค์ประกอบของแผนการสอนที่ครูใช้อยู่ คือ เลขที่แผนการสอน ชื่อแผนการสอน คาบเวลาที่ใช้ ความคิดรวบยอด จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน การวัดและประเมินผล ผลการสอน และบันทึกผลหลังสอน จุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการสอน ครูผู้สอนได้มาจากคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จุดประสงค์ในแผนการสอนครูเน้นความรู้ความเข้าใจ เจตคติและทักษะทั้ง 4 ด้าน ครูผู้สอนมีความเข้าใจว่าหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นหลักสูตรระดับอ่านออกเขียนได้

1.2 ด้านการดำเนินการสอน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สอนตามกิจกรรมที่เสนอแนะไว้ในคู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในแต่ละคาบเรียนครูมีการสอนทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สื่อการสอนที่ใช้ในแต่ละคาบเวลาเรียนครูกำหนดขึ้นเองให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน ประเภทของสื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูผู้สอนใช้ ของจริง ของจำลองและรูปภาพ

1.3 ด้านการวัดและประเมินผล ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผลเพื่อปรับปรุงแผนการสอนและปรับปรุงการเรียนรู้ของนักเรียน เครื่องมือที่ใช้วัดผลส่วนมากครูผู้สอนจัดทำขึ้นเองและซื้อจากสำนักพิมพ์เอกชน ชนิดของ

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลมี แบบฝึกหัด แบบทดสอบ และแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียน

2. ปัญหาในการใช้หลักสูตรของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่าในภาพรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง สิ่งที่เป็นปัญหาค่อนข้างมากคือ การใช้สื่อการสอนในห้องปฏิบัติการทางภาษา ความเข้าใจในการวิเคราะห์หลักสูตรภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และการจัดทำ/จัดหาสื่อการสอน

3. การเปรียบเทียบปัญหาการใช้หลักสูตรของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามขนาดของโรงเรียน พบว่า ในภาพรวมไม่พบความแตกต่างใด ๆ แต่ในรายข้อพบว่า การใช้สื่อประเภทเพลง เกม และสถานการณ์จำลอง ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขนาดใหญ่มีปัญหามากกว่าครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดเล็ก

จากภูมิหลัง ความสำคัญ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้วิจัยได้เห็นถึงความสำคัญของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรดังกล่าวจึงควรมีการศึกษาความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับหลักสูตรข้างต้น เพื่อเป็นข้อมูลในการให้การอบรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรมากยิ่งขึ้น อันจะส่งผลให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นการสำรวจความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. วิธีสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นกลุ่มเดียวกันคือ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ในจังหวัดอุบลราชธานี รวมจำนวนครู 24 คน จาก 10 โรงเรียน ประกอบด้วย โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช โรงเรียนเดชอุดม โรงเรียนสิรินธร โรงเรียนนวมวิทย์ โรงเรียนนงนุช โรงเรียนนันทบุรีศรีนครปฐม โรงเรียนน่านวิทยาคม โรงเรียนนารีนครสวรรค์ โรงเรียนนวมวิทย์ โรงเรียนนวมวิทย์ โรงเรียนนวมวิทย์ โรงเรียนนวมวิทย์ โรงเรียนนวมวิทย์ และโรงเรียนไร่ไต้ประชาคม ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 1

ตาราง 1 รายชื่อโรงเรียนและจำนวนครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ที่	โรงเรียน	จำนวนครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้น ม. 1 ปีการศึกษา 2545
1.	เบ็ญจะมะมหาราช	7
2.	เดชอุดม	3
3.	ลือคำหาญ	2
4.	ม่วงสามสิบอัมพวันวิทยา	2
5.	น้ำยืนวิทยา	2
6.	วารินชำราบ	2
7.	สะพือวิทยาการ	2
8.	กุดข้าวปุ้นวิทยา	2
9.	โขงเจียมวิทยา	1
10.	ไร่ไต้ประชาคม	1
	รวม	24

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยผู้วิจัยศึกษาข้อมูลจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน นำมาสร้างเป็นคำถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ จำนวน 5 ข้อ
- ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเพื่อวัด ความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด 2 คำตอบคือ ใช่และไม่ใช่ จำนวน 30 ข้อ
- ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด สำหรับให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

3. วิธีสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างแบบทดสอบ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ ตำรา เอกสาร บทความ ทฤษฎีหลักการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสัมภาษณ์ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษและศึกษานิเทศก์จังหวัด ฝ่ายพัฒนางานเพื่อให้เข้าใจหลักสูตรมากยิ่งขึ้น แล้วกำหนดขอบเขตของการศึกษาวิจัย และสร้างเครื่องมือในการวิจัย ให้ครอบคลุมความมุ่งหมายในการวิจัย
2. ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. นำข้อมูลจากการศึกษามาสร้างแบบทดสอบ
4. นำแบบทดสอบฉบับร่างที่ได้ ไปขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา ประธานกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญในด้านหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา จำนวน 3 คน ตรวจสอบแก้ไขและเสนอแนะเพิ่มเติม โดยตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบตลอดจนสำนวนภาษาที่ใช้ในแบบสอบถามให้ดีขึ้นก่อนนำไปทดลองใช้ (Try out)
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนนาร่องและโรงเรียนแกนนำการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2545 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 20 คน ใน กทม
6. นำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดและหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.93

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ทำหนังสือขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช โรงเรียนเดชอุดม โรงเรียนลือคำหาญ โรงเรียนม่วงสามสิบอัมพวันวิทยา โรงเรียนน้ำยืนวิทยา โรงเรียนวารินชำราบ โรงเรียนสะพือวิทยาการ โรงเรียนกุดข้าวปุ้นวิทยา โรงเรียนโขงเจียมวิทยา และโรงเรียนไร่ไต้ประชาคม ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในการตอบแบบทดสอบ
2. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบเดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่แท้จริงด้วยตัวเอง โดยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 4 วัน คือ ระหว่างวันที่ 1 - 4 กรกฎาคม 2546

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการคำนวณเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด ทำการคำนวณด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ Microsoft Excel โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพของผู้ตอบแบบทดสอบ จำแนกตามเพศ อายุ วิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา ประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ และการเข้ารับการอบรมหรือประชุมการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยวิธีการแจกแจงความถี่และคำนวณหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

2. การวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ใช้วิธีหาค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย โดยมีเกณฑ์กำหนดค่าคะแนนและเกณฑ์เทียบค่าระดับความรู้ความเข้าใจ ดังนี้

เกณฑ์กำหนดค่าคะแนนระดับความรู้ความเข้าใจในข้อความ คิดเป็นคะแนนคือ

ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจ (คะแนนเต็มข้อละ 1 คะแนน) แบ่งระดับความรู้ความเข้าใจตามการประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ของกรมวิชาการเป็น 5 ระดับคือ

คะแนนเฉลี่ย	0.80-1.00	หมายถึง	มีระดับความรู้ความเข้าใจดีมาก
คะแนนเฉลี่ย	0.70-0.79	หมายถึง	มีระดับความรู้ความเข้าใจดี
คะแนนเฉลี่ย	0.60-0.69	หมายถึง	มีระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	0.50-0.59	หมายถึง	มีระดับความรู้ความเข้าใจต่ำ
คะแนนเฉลี่ย	0.00-0.49	หมายถึง	มีระดับความรู้ความเข้าใจต่ำกว่าเกณฑ์

การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจด้านโครงสร้าง (คะแนนเต็ม 4 คะแนน) แบ่งระดับความรู้ความเข้าใจตามการประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ของกรมวิชาการเป็น 5 ระดับคือ

คะแนนเฉลี่ย	3.20-4.00	หมายถึง	มีระดับความรู้ความเข้าใจดีมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.80-3.19	หมายถึง	มีระดับความรู้ความเข้าใจดี
คะแนนเฉลี่ย	2.40-2.79	หมายถึง	มีระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	2.00-2.39	หมายถึง	มีระดับความรู้ความเข้าใจต่ำ
คะแนนเฉลี่ย	0.00-1.99	หมายถึง	มีระดับความรู้ความเข้าใจต่ำกว่าเกณฑ์

การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจโดยรวม (คะแนนเต็ม 30 คะแนน) แบ่งระดับความรู้ความเข้าใจตามการประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ของกรมวิชาการ เป็น 5 ระดับคือ

- คะแนนเฉลี่ย 24.00-30.00 หมายถึง มีระดับความรู้ความเข้าใจดีมาก
- คะแนนเฉลี่ย 21.00-23.99 หมายถึง มีระดับความรู้ความเข้าใจดี
- คะแนนเฉลี่ย 18.00-20.99 หมายถึง มีระดับความรู้ความเข้าใจปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย 15.00-17.99 หมายถึง มีระดับความรู้ความเข้าใจต่ำ
- คะแนนเฉลี่ย 0.00-14.99 หมายถึง มีระดับความรู้ความเข้าใจต่ำกว่าเกณฑ์

3. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมาแจกแจง ความถี่ของข้อมูล ซึ่งเรียงจากค่าความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าสถิติต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด คำนวณในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ Microsoft Excel มีดังนี้

6.1 สถิติพื้นฐาน

6.1.1 สูตรคำนวณหาค่าร้อยละ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{ความถี่ของรายการนั้น}}{\text{ความถี่ทั้งหมด}} \times 100$$

(ประคอง กรรณสูตร. 2538)

6.1.2 สูตรหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต

$$\bar{(x)} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{(x)}$ คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

$\sum x$ คือ ผลรวมทั้งหมดของข้อมูล

N คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมด

(ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544)

6.2 สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

6.2.1 สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน

$$r_u = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right)$$

เมื่อ n คือ จำนวนข้อของเครื่องมือวัด

p คือ สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ นั่นคือ สัดส่วนของคนทำถูก
กับคนทั้งหมด

q คือ สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือคือ $1-p$

s_t^2 คือ คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือฉบับนั้น

$$s_t^2 = \frac{\sum x^2}{N} - \left[\frac{\sum x}{N} \right]^2$$

(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538: 197-199)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และแปลผลในรูปแบบตาราง ประกอบคำบรรยาย แบ่งเป็น 3 ตอน เรียงตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การแจกแจงข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบทดสอบ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ตอนที่ 3 การแจกแจงข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการแจกแจงข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบทดสอบ ประกอบด้วย เพศ อายุ วิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา ประสบการณ์การสอนวิชาภาษาอังกฤษ การเข้ารับการอบรมหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลส่วนตัว

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1.เพศ		
ชาย	1	4.17
หญิง	23	95.83
รวม	24	100.00

ตาราง 2 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
2.อายุ		
25 ปี หรือน้อยกว่า	2	8.33
26-30 ปี	-	-
31-35 ปี	3	12.50
36-40 ปี	5	20.83
41-45 ปี	7	29.17
46-50 ปี	5	20.83
50 ปี ขึ้นไป	2	8.33
รวม	24	100.00
3.วิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา		
วิชาเอกภาษาอังกฤษ	20	83.33
วิชาเอกอื่น ๆ	4	16.67
รวม	24	100.00
4.ประสบการณ์การสอนวิชาภาษาอังกฤษ		
2 ปี หรือน้อยกว่า	2	8.33
3-4 ปี	4	16.67
5 ปี ขึ้นไป	18	75.00
รวม	24	100.00
5.การเข้ารับการอบรมหรือประชุมการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ		
เคย	22	97.67
ไม่เคย	2	8.33
รวม	24	100.00

จากตาราง 2 ผลปรากฏว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 95.83 ส่วนที่เหลือเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 4.17

ครูส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.17 และอายุ 50 ปี ขึ้นไป มีจำนวนครูน้อยที่สุด คือคิดเป็นร้อยละ 8.33

ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษสำเร็จการศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษนั้นมีมากถึงร้อยละ 83.33 นอกนั้นเป็นผู้สำเร็จการศึกษาวิชาเอกอื่น ๆ ร้อยละ 16.67

ในส่วนของประสบการณ์การสอนวิชาภาษาอังกฤษ ครูส่วนใหญ่มีประสบการณ์ด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษมากกว่า 5 ปี ถึงร้อยละ 75 และครูที่มีประสบการณ์ด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษน้อยกว่า 2 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.33

ส่วนครูผู้สอนที่เคยเข้ารับการอบรมหรือประชุมการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 91.67 ส่วนที่เหลือไม่เคยได้รับการอบรม คิดเป็นร้อยละ 8.33

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ข้อ	เนื้อหาความรู้ความเข้าใจ ด้านโครงสร้าง	คะแนนเต็ม	คะแนน เฉลี่ย	ระดับความรู้ ความเข้าใจ
1	การจัดระดับความสามารถทางภาษาและ พัฒนาการของผู้เรียน (Proficiency-based)	1	0.83	ดีมาก
2	การจัดระดับนักเรียนช่วงชั้นต่าง ๆ	1	1.00	ดีมาก
3	การเรียนการสอนภาษาอังกฤษแต่ละช่วง ชั้น	1	0.72	ดี
4	การศึกษาภาคบังคับ	1	0.58	ต่ำ
	รวม	4	3.13	ดี

จากตาราง 3 ผลปรากฏว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมดมีความรู้ความเข้าใจด้านโครงสร้างของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอยู่ในระดับดี ได้คะแนนเฉลี่ย 3.13 คะแนน จากคะแนนเต็ม 4 คะแนน โดยครูมีความรู้ความเข้าใจดีมากในเรื่องการจัดระดับความสามารถทางภาษาและ

พัฒนาการของผู้เรียน (Proficiency-based) และการจัดระดับนักเรียนช่วงชั้นต่าง ๆ แต่ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการศึกษาภาคบังคับอยู่ในระดับต่ำ

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับสาระของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

ข้อ	เนื้อหาความรู้ความเข้าใจด้านสาระ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ระดับความรู้ความเข้าใจ
5	องค์ประกอบของสาระ	1	0.96	ดีมาก
6	การแบ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้	1	0.96	ดีมาก
7	ความหมายของภาษาเพื่อการสื่อสาร	1	0.92	ดีมาก
8	ความหมายของภาษาและวัฒนธรรม	1	0.92	ดีมาก
9	ความหมายของภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	1	0.79	ดี
10	ความหมายภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก	1	0.88	ดีมาก
	รวม	6	5.42	ดีมาก

จากตาราง 4 ผลปรากฏว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมดมีความรู้ความเข้าใจด้านสาระของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอยู่ในระดับดีมาก ได้คะแนนเฉลี่ย 5.42 คะแนน จากคะแนนเต็ม 6 คะแนน โดยในส่วนของความหมายของภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (ข้อ 9) ครูมีความรู้ความเข้าใจแค่ระดับดีไม่ถึงขั้นดีมากเหมือนข้ออื่นๆ

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

ข้อ	เนื้อหาความรู้ความเข้าใจ ด้านมาตรฐานการเรียนรู้	คะแนนเต็ม	คะแนน เฉลี่ย	ระดับความรู้ ความเข้าใจ
11	จำนวนมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	1	0.92	ดีมาก
12	ความหมายของมาตรฐานการเรียนรู้ (Learning Standards) และส่วนประกอบ	1	0.29	ต่ำกว่า เกณฑ์
13	ความหมายมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น (Benchmarks) และจำนวนรวมทั้งหมด	1	0.75	ดี
14	มาตรฐาน ต.1.1 (Interpretative Mode)	1	0.92	ดีมาก
15	มาตรฐาน ต.2.2 (Concept of Culture and Products)	1	0.83	ดีมาก
16	มาตรฐาน ต.3.1 (Reinforcement and Acquisition)	1	0.33	ต่ำกว่า เกณฑ์
17	มาตรฐาน ต.4.2 (Careers)	1	0.96	ดีมาก
	รวม	7	5.00	ดี

จากตาราง 5 ผลปรากฏว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมดมีความรู้ความเข้าใจด้านมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอยู่ในระดับดี ได้คะแนนเฉลี่ย 5.00 คะแนน จากคะแนนเต็ม 7 คะแนน โดยพบว่าครูมีความรู้ความเข้าใจดีมากในส่วนของจำนวนมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ข้อ 11) มาตรฐาน ต.1.1 (Interpretative Mode) หรือข้อ 14 มาตรฐาน ต.2.2 (Concept of Culture and Products) หรือข้อ 15 และมาตรฐาน ต.4.2 (Careers) หรือข้อ 17 แต่มีระดับความรู้ความเข้าใจต่ำกว่าเกณฑ์ในส่วนของความหมายของมาตรฐานการเรียนรู้ (Learning Standards) และส่วนประกอบ (ข้อ 12) และมาตรฐาน ต.3.1 (Reinforcement and Acquisition) หรือข้อ 16

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับคุณภาพของผู้เรียน (ช่วงชั้นที่ 3) ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ข้อ	เนื้อหาความรู้ความเข้าใจ ด้านคุณภาพของผู้เรียน (ช่วงชั้นที่ 3)	คะแนน เต็ม	คะแนน เฉลี่ย	ระดับความรู้ ความเข้าใจ
18	การใช้ประโยคผสม และประโยคซับซ้อน สื่อ ความหมายตามบริบทต่าง ๆ	1	0.88	ดีมาก
19	วัฒนธรรมทางภาษา	1	1.00	ดีมาก
20	คำศัพท์	1	0.71	ดี
21	จำนวนคำศัพท์ที่ผู้เรียนในช่วงชั้นที่ 3 ควรรู้	1	0.75	ดี
22	ทักษะที่มุ่งเน้นให้เกิดแก่ผู้เรียน	1	0.88	ดีมาก
23	การเข้าใจและใช้ภาษาอังกฤษแสดงความรู้สึก นึกคิด	1	0.83	ดีมาก
24	ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ สืบค้นข้อมูลความรู้ในสาระการเรียนรู้อื่น ๆ	1	0.92	ดีมาก
	รวม	7	5.96	ดีมาก

จากตาราง 6 ผลปรากฏว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมดมีความรู้ความเข้าใจด้านคุณภาพของผู้เรียน (ช่วงชั้นที่ 3) ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอยู่ในระดับดีมาก ได้คะแนนเฉลี่ย 5.96 คะแนน จากคะแนนเต็ม 7 คะแนน แต่เรื่องของคำศัพท์ และจำนวนคำศัพท์ที่ผู้เรียนในช่วงชั้นที่ 3 ควรรู้ ครูมีความรู้ความเข้าใจแค่ระดับดียังไม่ถึงขั้นดีมากเหมือนข้ออื่นๆ

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ

ข้อ	เนื้อหาความรู้ความเข้าใจ ด้านการวัดและประเมินผล	คะแนน เต็ม	คะแนน เฉลี่ย	ระดับความรู้ ความเข้าใจ
25	จุดมุ่งหมายของการประเมินผลระดับชั้นเรียน	1	0.04	ต่ำกว่า เกณฑ์
26	ผลการประเมินผลในระดับชั้นเรียน	1	1.00	ดีมาก
27	การประเมินผลระดับสถานศึกษา	1	0.04	ต่ำ
28	การเข้ารับการประเมินคุณภาพระดับชาติ	1	0.88	ดีมาก
29	บทบาทของครูผู้สอนกับการวัดและประเมินผล	1	0.54	ต่ำ
30	การประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อ การสื่อสาร	1	0.96	ดีมาก
	รวม	6	3.46	ต่ำ

จากตาราง 7 ผลปรากฏว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมดมีความรู้ความเข้าใจด้านการวัดและประเมินผลของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอยู่ในระดับต่ำ ได้คะแนนเฉลี่ย 3.46 คะแนน จากคะแนนเต็ม 6 คะแนน โดยครูมีความรู้ความเข้าใจดีมากเรื่องผลการประเมินผลในระดับชั้นเรียน (ข้อ 26) การเข้ารับการประเมินคุณภาพระดับชาติ (ข้อ 28) และการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (ข้อ 30) แต่มีความรู้ความเข้าใจต่ำกว่าเกณฑ์ในเรื่องจุดมุ่งหมายของการประเมินผลระดับชั้นเรียน (ข้อ 25)

ตาราง 8 แสดงผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

เนื้อหาความรู้ความเข้าใจ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ระดับความรู้ความเข้าใจ
1. ด้านโครงสร้าง	4	3.13	ดี
2. ด้านสาระ	6	5.42	ดีมาก
3. ด้านมาตรฐานการเรียนรู้	7	5.00	ดี
4. ด้านคุณภาพของผู้เรียน (ช่วงชั้นที่ 3)	7	5.96	ดีมาก
5. ด้านการวัดและประเมินผล	6	3.46	ต่ำ
รวม	30	22.97	ดี

จากตาราง 8 ผลปรากฏว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้งหมดมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยรวมอยู่ในระดับดี ได้คะแนนเฉลี่ย 22.97 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยพบว่าครูมีความรู้ความเข้าใจดีมากในด้านสาระและคุณภาพของผู้เรียน (ช่วงชั้นที่ 3) แต่มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับต่ำด้านการวัดและประเมินผล

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีผู้ให้ความคิดเห็น 4 คน ดังนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นหลักสูตรที่ดี แต่ต้องใช้เวลาในการดำเนินการเพื่อให้ได้ผลเป็นดังที่หลักสูตรคาดหวัง
2. ควรให้มีการจัดอบรมครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษทุก ๆ ปี
3. ควรจัดให้มีครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษซึ่งเป็นเจ้าของภาษาประจำตามโรงเรียนต่าง ๆ
4. ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษควรสำเร็จการศึกษาหลักสูตรปริญญาตรีวิชาเอกภาษาอังกฤษ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาร่องและโรงเรียนแกนนำการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จังหวัดอุบลราชธานี เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นกลุ่มเดียวกันคือ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนนาร่องและโรงเรียนแกนนำที่ใช้หลักสูตรสถานศึกษา ปีการศึกษา 2545 ในจังหวัดอุบลราชธานี มีจำนวน 10 โรงเรียน ประกอบด้วย โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช โรงเรียนเดชอุดม โรงเรียนลือคำหาญ โรงเรียนม่วงสามสิบอัมพวัน วิทยา โรงเรียนน้ำยืนวิทยา โรงเรียนวารินชำราบ โรงเรียนสะพือวิทยาการ โรงเรียนกุดข้าวปุ้นวิทยา โรงเรียนโขงเจียมวิทยา และโรงเรียนไร่ไต้ประชาคม รวมจำนวนครู 24 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยผู้วิจัยศึกษาข้อมูลจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน นำมาสร้างเป็นคำถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ จำนวน 5 ข้อ
- ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเพื่อวัด ความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิด 2 คำตอบคือ ใช่และไม่ใช่ จำนวน 30 ข้อ
- ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด สำหรับให้ผู้ตอบได้แสดงข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทำหนังสือขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช โรงเรียนเดชอุดม โรงเรียนสิรินธร โรงเรียนม่วงสามสิบอัมพวันวิทยา โรงเรียนน้ำยืนวิทยา โรงเรียนวารินชำราบ โรงเรียนสະພິວິທຍາคาร โรงเรียนกุดข้าวปุ้นวิทยา โรงเรียนโขงเจียมวิทยา และโรงเรียนไร่ไต้ประชาคม ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในการตอบแบบทดสอบ
2. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบเดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่แท้จริงด้วยตัวเอง โดยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 4 วัน คือ ระหว่างวันที่ 1 - 4 กรกฎาคม 2546

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการคำนวณเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด ทำการคำนวณด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ Microsoft Excel โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพของผู้ตอบแบบทดสอบ จำแนกตามเพศ อายุ วิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา ประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ และการเข้ารับการอบรมหรือประชุมการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยวิธีการแจกแจงความถี่และคำนวณหาค่าร้อยละ
2. การวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ใช้วิธีหาค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{x})
3. รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมาแจกแจงความถี่ของข้อมูล ซึ่งเรียงจากค่าความถี่สูงสุดถึงต่ำสุด

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบทดสอบ

สถานภาพของผู้ตอบแบบทดสอบจำแนกตามเพศปรากฏว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นเพศหญิง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 95.83 เป็นเพศชาย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17 โดยส่วนใหญ่อายุระหว่าง 41-45 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 29.17 รองลงมาคืออายุระหว่าง 36-40 ปี และ 46-50 ปี จำนวนช่วงอายุละ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 20.83 อายุระหว่าง 31-35 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 สำหรับอายุ 25 ปี หรือน้อยกว่า และอายุ 50 ปี ขึ้นไป มีจำนวนช่วงอายุละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

จำแนกตามวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษาเป็นวิชาเอกภาษาอังกฤษมีมากถึง 20 คน คิดเป็นจำนวนร้อยละ 83.33 นอกนั้นเป็นผู้สำเร็จการศึกษาวิชาเอกอื่น ๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นจำนวนร้อยละ 16.67 จำแนกตามประสบการณ์การสอนวิชาภาษาอังกฤษ ครูส่วนใหญ่มีประสบการณ์ด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษมากกว่า 5 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 75 รองลงมา มีประสบการณ์ด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษระหว่าง 3-4 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และมีประสบการณ์ด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษน้อยกว่า 2 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 และจำแนกตามประสบการณ์การเข้ารับการอบรมหรือประชุมการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ครูผู้สอนที่เคยเข้ารับการอบรมหรือประชุมการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 91.67 ส่วนครูผู้สอนที่ไม่เคยได้รับการอบรม มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สรุปผลได้ดังนี้

ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยรวมอยู่ในระดับดี ได้คะแนนเฉลี่ย 22.97 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ครูมีระดับความรู้ความเข้าใจด้านสาระและคุณภาพของผู้เรียน (ช่วงชั้นที่ 3) มากกว่าด้านอื่นคือ มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับดีมาก (คะแนนเฉลี่ย 5.42 จากคะแนนเต็ม 6 คะแนน และ 5.96 จากคะแนนเต็ม 7 คะแนน ตามลำดับ) รองลงมาคือความรู้ความเข้าใจด้านโครงสร้างและมาตรฐานการเรียนรู้ คือมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับดี (คะแนนเฉลี่ย 3.13 จากคะแนนเต็ม 4 คะแนนและ 5.00 จากคะแนนเต็ม 7 คะแนน ตามลำดับ) สำหรับด้านการวัดและประเมินผลครูมีความเข้าใจน้อยกว่าด้านอื่น คือมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับต่ำ (คะแนนเฉลี่ย 3.46 จากคะแนนเต็ม 6 คะแนน)

อภิปรายผล

จากการศึกษาความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจด้านโครงสร้าง ผลการศึกษาพบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับดีไม่ถึงขั้นดีมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า หลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรใหม่ การปฏิบัติการสอนตามหลักสูตรนี้เป็นระยะเวลา 1 ปี ครูจึงยังมีความเข้าใจคลาดเคลื่อน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษยังมีความเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับ

การศึกษาภาคบังคับและการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพราะการจัดการศึกษาแบบนี้ยังเป็นเรื่องใหม่ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจึงมีความเข้าใจไม่ชัดเจน จึงตอบคำถามไม่ได้

2. ความรู้ความเข้าใจด้านสาระ ผลการศึกษาพบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ก่อนทำการสอนครูจะต้องศึกษาสาระของหลักสูตรให้ชัดเจน เพื่อให้รู้ว่าหลักสูตรกำหนดให้สอนอะไร มีเนื้อหาอะไรบ้างที่จะต้องทำการสอน จึงทำให้ครูใส่ใจและมีความเข้าใจ ด้านสาระของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ อยู่ในระดับดีมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของประวิทย์ มาดี ประเสริฐ (2536) ที่ศึกษาปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามทฤษฎีของผู้บริหารงานวิชาการ ในเขตการศึกษา 6 พบว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนประถมศึกษาและโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 6 คือ การสอนของครูมุ่งเน้นเนื้อหาหรือข้อมูลเป็นสำคัญ

3. ความรู้ความเข้าใจด้านมาตรฐานการเรียนรู้ ผลการศึกษาพบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับดียังไม่อยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า หลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรใหม่ และมาตรฐานการเรียนรู้ก็เป็นเรื่องใหม่ที่ไม่เคยปรากฏในหลักสูตร ก่อนหน้านี้ ครูผู้สอนจึงเข้าใจไม่ดีมาก สอดคล้องกับเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น (Benchmark) และจำนวนรวมทั้งหมด อยู่ในระดับดี ในส่วนของความหมายของมาตรฐานการเรียนรู้และมาตรฐาน ด. 3.1 (Reinforcement and Acquisition) คือ ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน ครูมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ นัยว่าแค่สอนให้เด็กเข้าใจหลักไวยากรณ์และคำศัพท์ใหม่ๆ ก็มีขั้นตอน กระบวนการมากแล้ว ดังนั้นการที่จะให้ใช้ภาษาในการเชื่อมโยงกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นซึ่งซับซ้อนลงไปอีกครูจึงยังไม่เข้าใจว่าต้องทำอะไร ทำให้ผลคะแนนในส่วนนี้ออกมาต่ำกว่าเกณฑ์

4. ความรู้ความเข้าใจด้านคุณภาพของผู้เรียน (ช่วงชั้นที่ 3) ผลการศึกษาพบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ตลอดระยะเวลา 1 ปีการศึกษา ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจัดการเรียนการสอนโดยตระหนักอยู่เสมอว่า หลักสูตรมีจุดมุ่งหมายที่จะให้คุณภาพของผู้เรียนในช่วงชั้นที่ตนรับผิดชอบเป็นเช่นไรภายหลังจากผู้เรียนได้สำเร็จการศึกษา ครูผู้สอนจึงมีความรู้ความเข้าใจในด้านนี้ดีมาก แม้คำว่าคุณภาพของผู้เรียนได้ปรากฏในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นครั้งแรก แต่ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษก็เข้าใจดีว่าคุณภาพของผู้เรียนคือ องค์ความรู้ กระบวนการเรียนรู้ และคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ผู้เรียนพึงมีเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปีแล้ว (กรมวิชาการ. 2545 :2) ในด้านความหมายก็เป็นที่เข้าใจตรงกันว่ามีความหมายเทียบได้กับคำว่าจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

5. ความรู้ความเข้าใจด้านการวัดและประเมินผล ผลการศึกษาพบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับต่ำ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินผลระดับสถานศึกษา และบทบาทของตนเองกับการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับต่ำ และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องจุดมุ่งหมายของการประเมินผลระดับชั้นเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีการปรับกระบวนการวัดและประเมินผลใหม่ โดยการวัดและประเมินผลจะเน้นไปที่ การชี้ให้เห็นสภาพที่แท้จริงของผู้เรียน และสภาพจริงของการเรียนการสอน หรือเรียกว่าการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) (กรมวิชาการ. 2545 :25) ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจึงยังเข้าใจไม่ชัดเจนเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรใหม่นี้ ซึ่งสภาพดังกล่าวนี้เป็นสภาพที่เป็นปัญหาของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เคยมีมาก่อนแล้วดังเช่นที่ประจักษ์ ถาวร (2539 :138) ได้ทำการศึกษาคำแนะนำการใช้งานใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12 พบว่า ปัญหาหนึ่งในการดำเนินการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ของครูผู้สอน คือ ครูขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวัดผลประเมินผล และงานวิจัยของสมหมาย อุ่นเจริญ (2541 :94) ที่ทำการศึกษาสภาพปัญหา การนำหลักสูตรไปใช้ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด ก็ได้ผลเช่นเดียวกันคือพบว่า ครูไม่เข้าใจและไม่ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการวัดผลและการประเมินผลการศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

ข้อเสนอแนะ

จากข้อมูลที่สรุปรวบรวมได้จากผลการศึกษาในครั้งนี้ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรนำมาพิจารณาดำเนินการปรับปรุง ในส่วนที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษยังไม่เข้าใจ ดังนี้

1. ควรเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ มีส่วนร่วมในการนำเสนอปัญหา ความต้องการ และข้อมูลต่าง ๆ อย่างทั่วถึง เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น โรงเรียน
2. ควรให้ครูผู้สอนที่เคยผ่านการอบรมและมีประสบการณ์ทางการสอนด้านภาษาอังกฤษมาก่อน เป็นผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพราะจะเข้าใจปัญหาและรู้แนวทางปฏิบัติตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
3. ควรมีการนิเทศ ติดตามผล การดำเนินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นระยะอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง

4. ควรจัดประชุมปฏิบัติการ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล โดยให้เวลาในการปฏิบัติจริงกับ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ และครูผู้สอนควรศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการวัดและ ประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic Assessment) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน เพื่อให้สามารถ นำไปใช้ได้ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาผลการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในด้านความรู้ความสามารถของนักเรียน ความคิดเห็นของผู้ปกครอง ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องในการใช้หลักสูตร เช่น ศึกษานิเทศก์ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ

2. ควรมีการวิจัยการดำเนินงานการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในโรงเรียนในจังหวัดต่างๆ เพื่อจะได้ทราบปัญหาและ แนวทางแก้ไขการดำเนินงานการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ต่อไป

3. ควรมีการศึกษาความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนภาษาอังกฤษแต่ละระดับชั้น เกี่ยวกับ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ใน โรงเรียนแกนนำจังหวัดอื่น ๆ หรือในเขตการศึกษาอื่น ๆ

4. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลการจัดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในโรงเรียนในจังหวัดต่างๆ

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

1 กรกฎาคม 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตอบแบบทดสอบ

เรียน

เนื่องด้วยดิฉัน นางสาวรัตติยา แสงจันทร์ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังทำสารนิพนธ์เรื่อง "การศึกษาความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ" โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งผลที่คาดว่าจะได้รับจากการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข พัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น และเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับใช้ประโยชน์ในการจัดการอบรม การนิเทศการสอนและติดตามผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษา

ดังนั้น การได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ชัดเจน และเป็นจริงจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาเป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดตอบแบบทดสอบฉบับนี้ โดยใช้ประสบการณ์ที่ท่านได้ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันมาเป็นแนวทางในการตอบแบบสอบถาม และดิฉันจะไปปรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ภายในวันที่กรกฎาคม 2546 นี้

ดิฉันขอรับรองว่า ในการตอบแบบทดสอบครั้งนี้ข้อมูลที่ได้จะถูกเก็บเป็นความลับซึ่งจะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อการทำงานของท่านทั้งสิ้น ดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวรัตติยา แสงจันทร์)

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (กศ.ม)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบทดสอบเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

คำชี้แจงในการตอบแบบทดสอบ

1. แบบทดสอบนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ในการเสนอผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อนำไปปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. แบบทดสอบนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบทดสอบ

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

3. โปรดตอบแบบทดสอบทุกข้อและทุกตอน

4. ผลของการศึกษาจะสรุปเป็นภาพรวม ไม่เฉพาะเจาะจงต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ดังนั้นจึงไม่มีผลกระทบต่อท่านและสถานศึกษาของท่านแต่ประการใด

นางสาวรัตติยา แสงจันทร์

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (กศ.ม)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบทดสอบเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบทดสอบ

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. อายุ

() น้อยกว่า - 25 ปี () 41 - 45 ปี

() 26 - 30 ปี () 46 - 50 ปี

() 31 - 35 ปี () มากกว่า 50 ปี

() 36 - 40 ปี

3. วิชาเอกที่สำเร็จการศึกษา

() วิชาภาษาอังกฤษ () วิชาอื่น ๆ (โปรดระบุ).....

4. ประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1

() น้อยกว่า 2 ปี () 2 - 5 ปี

() 5 ปี ขึ้นไป

5. การเข้ารับการอบรมหรือประชุมการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

() เคยเข้ารับการอบรม () ไม่เคยเข้ารับการอบรม

ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

คำชี้แจง โปรดอ่านรายการข้อความและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างทางขวามือที่ตรงกับความเห็น
ของท่าน

ข้อ	ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
	โครงสร้าง		
1	โครงสร้างของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กำหนดระดับความสามารถทางภาษาและพัฒนาการของผู้เรียน (Proficiency-based) โดยจัดแบ่งเป็น 4 ระดับดังนี้ ระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory Level) ระดับต้น (Beginner Level) ระดับกำลังพัฒนา (Developing Level) และระดับก้าวหน้า (Expanding Level)		
2	นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จัดอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 หรือระดับกำลังพัฒนา		
3	ภาษาอังกฤษได้รับการกำหนดให้เรียนตั้งแต่ช่วงชั้นที่ 2 ขึ้นไป		
4	ช่วงชั้นสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับ คือ ช่วงชั้นที่ 3		
	สาระ		
5	หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย 4 สาระ คือ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนโลก		
6	กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียน โดยได้รับการจัดลำดับความสำคัญอยู่ในกลุ่มที่ 2 ซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์		
7	ภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การใช้ภาษาต่างประเทศเฉพาะที่เป็นภาษาพูดเพื่อทำความเข้าใจในเรื่องต่างๆ		
8	ภาษาและวัฒนธรรม หมายถึง ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับชีวิต ความเป็นอยู่ พฤติกรรมทางสังคม ค่านิยม และความเชื่อที่แสดงออกทางภาษา		
9	ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้จากกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น		
10	ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนโลก หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีพ		

ข้อ	ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
	มาตรฐานการเรียนรู้		
11	หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย 8 มาตรฐานการเรียนรู้		
12	มาตรฐานการเรียนรู้ (Learning Standards) หมายถึง ข้อกำหนดที่คาดหวังว่านักเรียนต้องรู้และสามารถทำได้ภายในเวลา 12 ปี ประกอบด้วย 2 ส่วนคือส่วนที่เป็นเนื้อหา (Content) และทักษะกระบวนการ (Performance)		
13	มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น (Benchmarks) หมายถึง ตัวบ่งชี้การเรียนรู้ที่คาดหวังว่าจะเกิดกับนักเรียนแต่ละช่วงชั้น รวมทั้งหมดจำนวน 28 มาตรฐาน		
14	มาตรฐาน ต.1.1(Interpretative Mode) คาดหวังว่านักเรียนจะเข้าใจและตีความการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศทั้งการพูดและการเขียนในหัวข้อที่หลากหลาย		
15	มาตรฐาน ต.2.2(Concept of Culture and Products)คาดหวังว่านักเรียนจะเข้าใจความคิดรวบยอดด้านวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิตกับแนวคิดทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา		
16	มาตรฐาน ต.3.1(Reinforcement and Acquisition)คาดหวังว่านักเรียนจะสามารถใช้ภาษาต่างประเทศทั้งภายในและภายนอกบริบทโรงเรียน รวมทั้งใช้ภาษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ขยายความรู้และความเพลิดเพลิน เป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต		
17	มาตรฐาน ต.4.2 (Careers) คาดหวังว่านักเรียนจะสามารถสำรวจตนเองและเตรียมตัวสู่อาชีพซึ่งใช้ภาษาเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ		
	คุณภาพของผู้เรียน (ช่วงชั้นที่ 3)		
18	คุณภาพหนึ่งของนักเรียนที่สำเร็จช่วงชั้นที่ 3 คือต้องสามารถใช้ประโยชน์และประโยชน์ชับซ้อน สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ		
19	คุณภาพหนึ่งของนักเรียนที่สำเร็จช่วงชั้นที่ 3 คือต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษาและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาตามบริบทของข้อความที่พบในแต่ละระดับชั้น		
20	คุณภาพหนึ่งของผู้เรียนที่สำเร็จช่วงชั้นที่ 3 คือสามารถใช้หรือรู้คำศัพท์ในชีวิตประจำวันที่เป็นนามธรรมมากขึ้น		
21	หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนที่สำเร็จในช่วงชั้นที่ 3 รู้คำศัพท์ประมาณ 3,600 – 3,750 คำ		
22	หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนในช่วงชั้นที่ 3 เกิดทักษะอ่าน-เขียน มากกว่า ฟัง-พูด		

ข้อ	ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
23	คุณภาพหนึ่งของผู้เรียนที่สำเร็จช่วงชั้นที่ 3 คือ ต้องเข้าใจและใช้ภาษาอังกฤษ แสดงความรู้สึกนึกคิดได้ โดยยังไม่ต้องคำนึงถึงเรื่องการใช้สำเนียง ทำทาง หรือ รูปแบบที่เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ		
24	คุณภาพหนึ่งของผู้เรียนที่สำเร็จช่วงชั้นที่ 3 คือ ต้องมีความรู้ความสามารถในการ ใช้ภาษาอังกฤษสืบค้นข้อมูลความรู้ในสาระการเรียนรู้อื่นๆที่เรียนตามความสนใจ และแต่ละระดับชั้น		
25	การวัดและประเมินผล จุดมุ่งหมายของการประเมินผลระดับชั้นเรียนคือ เพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าของ การเรียนรู้และตัดสินผลการเรียน		
26	ผลการประเมินผลในระดับชั้นเรียน ทำให้ผู้ปกครองได้ทราบระดับความสำเร็จของ ผู้เรียน สามารถให้การสนับสนุนส่งเสริม เพื่อพัฒนาผู้เรียนได้		
27	การประเมินผลระดับสถานศึกษาเป็นการประเมินเพื่อทราบความก้าวหน้าของ ผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึง ประสงค์		
28	ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในปีสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้นต้องเข้ารับการประเมินคุณภาพ ระดับชาติ		
29	จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ครูผู้สอนเป็นผู้กำหนดเป้าหมาย วิธีการ เกณฑ์ต่างๆในการ ประเมิน และดำเนินการประเมินผลการเรียนด้วยตนเองเท่านั้น		
30	การประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรวัดให้ครอบคลุม องค์ประกอบทางภาษาอันประกอบด้วยความรู้เรื่องเสียง คำศัพท์ โครงสร้าง การ ใช้ภาษาในสถานการณ์ และกลวิธีในการสื่อสาร		

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....
.....
.....

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบทดสอบ

1. อาจารย์เดือนตา เลาสุขศรี

คุณวุฒิ	อักษรศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษ) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	อาจารย์ระดับ 7 ภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. อาจารย์กรรณขจร ศิลเกษ

คุณวุฒิ	ศิลปศาสตรบัณฑิต (มนุษยศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	อาจารย์ 3 ระดับ 8 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช

3. อาจารย์กุลธิดา กุลประทีปัญญา

คุณวุฒิ	ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวัดและประเมินผล การศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	พยาบาลวิชาชีพ 7 กลุ่มงานวิชาการ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสรรพสิทธิประสงค์